

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie Komisie oznámené listom Írsku pod číslom dokumentu K(2010) 4752 z 13. júla 2010, ktoré bolo žalobcovi oznámené 16. júla 2010, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu na predĺženie rybárskeho plavidla Brendelen a nahradenie predĺženého rybárskeho plavidla Brendelen navrhovaným novým rybárskym plavidlom na lov na šírom mori a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa uvedených žiadostí obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II 1699, a

— zaviazat' žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe sa žalobca domáha podľa článku 263 ZFEÚ zrušenia rozhodnutia Komisie oznámeného listom Írsku pod číslom dokumentu K(2010) 4752 z 13. júla 2010, ktoré bolo žalobcovi oznámené 16. júla 2010, ktorým sa zamietla žiadosť o bezpečnostnú kapacitu na predĺženie rybárskeho plavidla Brendelen a nahradenie predĺženého rybárskeho plavidla Brendelen navrhovaným novým rybárskym plavidlom na lov na šírom mori a ktoré nahradilo rozhodnutie týkajúce sa uvedených žiadostí obsiahnuté v rozhodnutí Komisie č. 2003/245 zo 4. apríla 2003, ktoré sa týka žiadostí doručených Komisii o zvýšenie cieľov VUP IV na účely zvýšenia bezpečnosti, zdokonalenia plavby na mori, zlepšenia hygieny, kvality produktov a pracovných podmienok na plavidlách dlhších ako 12 m [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. EÚ L 90, s. 48), ktoré bolo, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené rozsudkom Súdu prvého stupňa z 13. júna 2006, Boyle a i./Komisia, T-218/03 až T-240/03, Zb. s. II-1699.

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tieto žalobné dôvody:

Po prvé žalobca tvrdí, že žalovaná konala bez právneho základu. Článok 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES z 26. júna 1997 o cieľoch a podrobných pravidlách pre reštrukturalizáciu odvetvia rybolovu Spoločenstva na obdobie od 1. januára 1997 do 31. decembra 2001 s cieľom dosiahnuť rovnováhu medzi zdrojmi a ich využívaním na trvalo udržateľnom základe [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 175, s. 27) aj naďalej predstavuje vhodný právny základ pre napadnuté rozhodnutie a Komisiu tak podľa neho chýbal právny základ pre prijatie rozhodnutia ako *ad hoc* rozhodnutia.

Po druhé žalobca tvrdí, že Komisia porušila podstatné procesné náležitosti. Žalobca tvrdí, že podľa rozhodnutia Rady č.

97/413/ES malo byť napadnuté rozhodnutie prijaté podľa postupu riadiaceho výboru a že prijatím rozhodnutia *ad hoc* Komisia konala v rozpore s podstatnými procesnými náležitosťami.

Po tretie žalobca tvrdí, že v dôsledku nesprávneho výkladu článku 4 ods. 2 rozhodnutia Rady č. 97/413/ES Komisia prekročila svoje právomoci, najmä keď sa oprela o irelevantné kritériá a nevzala do úvahy definíciu „rybolovného výkonu“ stanovenú v rozhodnutí Rady č. 97/413/ES a v právnych predpisoch Spoločenstva pre oblasť rybolovu, ktoré platili v čase podania žiadosti žalobcu o bezpečnostnú tonáž v decembri 2001.

Okrem toho žalobca uvádza, že napadnuté rozhodnutie obsahuje niekoľko zjavne nesprávnych posúdení, ktoré sa týkajú jeho žiadosti o bezpečnostnú tonáž. Žalobca konkrétne tvrdí, že rozhodnutie, ktorým Komisia zamietla jeho žiadosť z dôvodu väčšej kapacity pod hlavnou palubou navrhovaného nového plavidla v porovnaní s plavidlom Brendelen je zjavne nesprávne, rovnako ako predpoklad Komisie, že „rybolovný výkon“ nového plavidla bude vyšší než rybolovný výkon pôvodného a predĺženého plavidla Brendelen.

Žalobca napokon tvrdí, že Komisia porušila jeho právo na rovnaké zaobchádzanie. Uvádza, že zamietnutie jeho žiadosti Komisiou kvôli väčšej kapacite pod hlavnou palubou jeho navrhovaného nového plavidla predstavuje hrubý rozdiel v zaobchádzaní, ktorý zodpovedá neprípustnej diskriminácii voči nemu v porovnaní s úplne iným prístupom prijatým pokiaľ ide o zaobchádzanie s niektorými zo žiadostí o dodatočnú bezpečnostnú tonáž, ktorý bol prijatý v rozhodnutí č. 2003/245, ako aj pokiaľ ide o jednu zo žiadostí, ktoré boli pôvodne v tomto rozhodnutí zamietnuté, ale neskôr akceptované v rozhodnutí, ktoré obsahoval dokument Komisie K(2010) 4765 z 13. júla 2010.

Žaloba podaná 24. januára 2011 — Verenigde Douaneagenten/Komisia

(Vec T-32/11)

(2011/C 103/41)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Verenigde Douaneagenten BV (Rotterdam, Holandsko) (v zastúpení: J. van der Meché, Rechtsanwält)

Žalovaná: Európska únia, zastúpená Európskou komisiou

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie z nižšie uvedených dôvodov.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa požaduje zrušiť rozhodnutie Európskej komisie z 1. októbra 2010 s označením REC 02/09.

Komisia na základe článku 220 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 2913/92 ⁽¹⁾ a článku 871 nariadenia č. 2454/93 ⁽²⁾ konštatovala, že žalobkyňa konala v dobrej viere a dodržala všetky ustanovenia vyplývajúce z platných právnych predpisov týkajúcich colného vyhlásenia a že nedošlo k žiadnej chybe na strane colných orgánov, a tak malo dôjsť k dodatočnému zapísaniu cla.

Podľa názoru žalobkyne došlo v prejednávanom prípade k chybe podľa článku 220 ods. 2 písm. b) druhého pododseku nariadenia č. 2913/92. Dôvodom je to, že tento druhý pododsek určuje, že ak sa stanoví preferenčné postavenie tovaru na základe systému spolupráce medzi správami zahŕňajúcimi orgány tretej krajiny, vydanie osvedčenia týmito orgánmi, ak by sa ukázalo ako nesprávne, znamená chybu. Tieto podmienky boli splnené.

Okrem toho musia holandské colné orgány pri dodatočnom zapísaní cla dokázať, že vydanie nesprávnych osvedčení sa má pripísať nesprávne mu popisu skutočností vývozcom.

Preto treba dospieť k záveru, že vydanie nesprávnych osvedčení colnými orgánmi v Curaçao predstavuje podľa článku 220 ods. 2 písm. b) druhého pododseku nariadenia č. 2913/92 chybu.

Komisia okrem toho vo svojom preskúmaní konštatovala, že žalobkyňa sa nedopustila ani podvodného konania, ani hrubej nedbanlivosti, a že ani nedošlo k žiadnym výnimočným okolnostiam a v dôsledku toho nie je odpustenie odôvodnené.

Žalobkyňa v tejto súvislosti uvádza, že k rozhodnutiu o odpustení podľa článku 239 nariadenia č. 2913/92 nedošlo v rámci lehoty uvedenej v článku 907 nariadenia č. 2454/93. Na základe tejto skutočnosti musí holandský colný orgán schváliť žiadosť o odpustenie.

Pri preskúmaní Komisia navyše porušila správny postup, pretože nevypočula žalobkyňu a nedala jej príležitosť vhodne vyjadriť svoj názor, čo je v rozpore so základnou zásadou práva na obhajobu podľa článku 41 Charty základných práv Európskej únie.

Okrem toho existujú výnimočné okolnosti, pretože žalobkyňa je pri odvolávaní sa na článok 220 ods. 2 písm. b) nariadenia

č. 2913/92 závislá na dokumentoch, ktoré sama nemá v dispozícii a ani ich mať nemusela.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mím. vyd. 02/004, s. 307).

⁽²⁾ Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mím. vyd. 02/006, s. 3).

Žaloba podaná 26. januára 2011 — Kraft Foods Global Brands/ÚHVT — Fenaco (SUISSE PREMIUM)

(Vec T-60/11)

(2011/C 103/42)

Jazyk žaloby: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Spojené štáty) (v zastúpení: M. de Justo Bailey, advokát)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Fenaco Genossenschaft (Bern, Švajčiarsko)

Návrhy žalobkyne

— zrušiť rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 11. novembra 2010 vo veci R 522/2010-1 a

— zaviazat' žalovaného a vedľajšieho účastníka konania na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: Fenaco Genossenschaft.

Prihlasovaná ochranná známka Spoločenstva: obrazová ochranná známka „SUISSE PREMIUM“ pre tovary a služby tried 30, 31 a 42.

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, ktoré je základom námietky: žalobkyňa.

Ochranná známka alebo označenie, ktoré je základom námietky: obrazová ochranná známka „PREMIUM“ pre tovary triedy 30.

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky.